

כי המשפט לאלהים הוא

(ספר דברים - ח"א)

2

ויהי ממחרת וישב משה לשפט את
 העם ויעמד העם על-משה מן-הבקר עד-הערב: וירא חתן
 משה את כל-אשר-הוא עשה לעם ויאמר מה-הדבר הזה
 אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל-העם
 נצב עליך מן-בקר עד-ערב: ויאמר משה לחתנו כי-בא אלי
 העם לדרש אלהים: כי-היה להם דבר בא אלי ושפטתי בין
 איש ובין רעהו והודעתני את-חקי האלהים ואת-תורתיו:
 ויאמר חתן משה אליו לא-טוב הדבר אשר אתה עשה:
 נבל תבל גם-אתה גם-העם הזה אשר עמך כי-כבד ממך
 הדבר לא-תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקולי איעצך והי
 אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה
 את-הדברים אל-האלהים: והזרתה אתהם את-החקים
 ואת-התורות והודעת להם את-הדרך לכו בה ואת-המעשה
 אשר יעשון: ואתה תחזה מפל-העם אנשי-חיל יראי אלהים
 אנשי אמת שנאי בעע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות
 שרי חמשים ושרי עשרות: ושפטו את-העם בכל-עת והיה
 כל-הדבר הגדל יביאו אליך וכל-הדבר הקטן ישפטוהם
 והקל מעליך ונשאו אתך: אם את-הדבר הזה תעשה וצוה
 אלהים ויכלת עמך וגם כל-העם הזה על-מקמו יבא בשלום:
 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ויבחר
 משה אנשי-חיל מכל-ישראל ויתן אתם ראשים על-העם
 שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: ושפטו
 את-העם בכל-עת את-הדבר הקשה יביאון אל-משה וכל-
 הדבר הקטן ישפטוהם: וישלח משה את-חתנו וילך לו
 אל-ארצו:

אמור נ

5

ברכת השנים

אמרים על ומטר לברכה מז במרחשון עד ערב פסח

ברוך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת

ואת כל מיני תבואתה, לטובה

בחורף ותן טל ומטר לברכה / בקיץ ותן ברכה

על פני האדמה

ושבענו מטובה

וברך שנתנו בשנים הטובות לברכה

כי אל טוב ומטיב אתה

ומברך השנים.

ברוך אתה יהוה, מברך השנים.

קבוץ גלויות

תקע בשופר גדול לחרותנו

ושא נס לקבץ גלויותינו

וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו.

ברוך אתה יהוה, מקבץ נדחי עמו ישראל.

השבת המשפט

השיבה שופטנו כבראשונה

ויועצינו כבתחלה

והסר ממנו יגון ואנחה

ומלך עלינו מהרה אתה יהוה לבדך

בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט.

ברוך אתה יהוה, מלך אוהב צדקה ומשפט.

תפיל ואמור נ

תפיל ואמור נ

תפיל ואמור נ

תפיל ואמור נ

תפיל ואמור נ

תפיל ואמור נ

תפיל ואמור נ

אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל-ישראל בעבר הירדן
 במדבר בערבה מול סוף בין-פארן ובין-תפל ולבן וחצרת
 ודי זהב: אחד עשר יום מחיבת דרך הר-שעיר עד קדש ברנע:
 והי בארבעים שנה בעשתי-עשר חדש באחד לחדש דבר
 משה אל-בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: אחרי
 הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג
 מלך הבשן אשר-יושב בעשתרת באדרעי: בעבר הירדן
 בארץ מואב הואיל משה באר את-התורה הזאת לאמור:
 יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב-לכם שבת בהר
 הזה: פנו וסעו לכם וכאו הר האמרי ואל-כל-שכנו בערבה
 כהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפנעני והלבנון עד-
 הנהר הגדל נהר-פרת: ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו
 ורשו את-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק
 וליעקב לתת להם ולירשם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא
 לאמר לא-אוכל לבדי שא אתכם: יהוה אלהיכם הרבה
 אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבותכם
 יסף עליכם כנס ארץ פעמים ויכרך אתכם כאשר דבר לכם:
 איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: הבו לכם אנשים
 חכמים ונבנים וירעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ותענו
 אתי ותאמרו טוב-הדבר אשר-דברת לעשות: ואקח את
 ראשי שבטיכם אנשים חכמים וירעים ואתן אותם ראשים
 עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות
 ושרים לשבטיכם: ואצוה את-שפטיכם בעת ההוא לאמר
 שמע בין-אחיכם ושפטתם צדק בין-איש ובין-אחיו ובין-גרו:
 לא-תכירו פנים במשפט כקטן בגדל תשמעון לא תגורו
 מפני-איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם
 תקרבון אלי ושמעתיו:

אמור נ

3

היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ולין בה ועתה
 מרצחים: כספך היה לסיגים סבאך מהול במים: שריך
 סורדים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא
 ישפטו וריב אלמנה לא-יבוא אליהם:
 נאם האדון יהוה צבאות אביד ישראל הוי אנחס מצוי
 ואנקמה מאויבי: ואשיבה ידי עליך ואצרך כבד סיגך
 ואסירה כל-בדיליך: ואשיבה שפטיך כבראשונה ויעצך
 כבתחלה אחרי-כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: ציון
 במשפט תפדה ושביה בצדקה:

אמור נ

ועוד ראיתי תחת השמש מקום
 המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע: אמרתי אני
 בלבי את-הצדיק ואת-הרשע ישפט האלהים כי-עת לכל-
 חפץ ועל כל-המעשה שם:

אמור נ

גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב. המשפטים האלהיים, מתוך שהם נובעים ממקור האמת העליונה, אין מטרתם רק מטרה קרובה, לישר סכסוכים ארעיים, ההיום בחיי בני אדם, אלא הם הולכים להעלות את החיים ואת ההויה כולה, מיסוד האמת העליונה הטבועה בהם הרי הם משרים את השכינה בעולם ומעלים ע"י השפעתם את האדם ואת העולם, מבירא עמיקתא, אשר נפל בחטאו ורשעו, לאיגרא רמא, של אור הקדושה העליונה וזיו עדן קודש קדשים. ומתוך הידיעה של המגמה האחרונה, המוכרחת לבא ע"י קדושת משפטי ד', והמקושרת בעקב השפעתם הקדושה, מתגברת היא הזהירות, בכל הפרטים והתוצאות היוצאות מתוך התלמוד וההתעמקות ברוחם הקדוש של המשפטים ונתוח פרטיהם, הזהירות, וההבהקה של זוהר הנשמה, שהיא מוסיפה אורה קדושה ע"י ההתעסקות העמוקה בתוכן המשפטים, הרוצה שיחכים יעסוק בדיני ממונות, והוא-הדין כל ההיקף המשפטי כולו. כל האורה הזאת וכל הקשר הנפשי הזה העמוק בא אל הנפש התמימה, שכל תוכן חייה היא עבודת ד' העליונה, וחפצי בני אדם וסכסוכיהם הקטנים לא היו יכולים לתפוס מקום בקרבה. אמנם בהיותה מכירה את היסוד המקודש של משפטי ד', וסוד האמת האלהית העליונה, מגמת כל חמדת עולמים, הגנוזה בהם, הרי היא מתקשרת עם הזהירות העצמית בהם, ועוסקת באהבה רבה, בשאיפה של צמאון אורה עליונה, בכל נתוח פרטיהם. גם עבדך נזהר בהם, בשמרם עקב רב.

אזלתאוי וק' א' 13

7. מרכז החיים של נשמת ישראל במקור הקדש היא. דרך אמת ואמונה נולדנו ובה אנו מתגדלים. אין בנו ערכים פרוזים, האחדות שונת בנו ואור ד' אחד חי בקרבנו. הדינים, דיני תורת אלהים חיים, מציינים אותנו מכל עם ולשון. הקדש הוא פועל בקרבנו פנימה, שאיפות חיינו הקלילות אליו הן הולכות. יש נטיפות של קדש בכל עם ולשון, אבל ערכי החיים כלם אינם צומחים מזה. לא כן בישראל. "בכל דרךך דעהו", שהיא פרשה קטנה שכוללת כל גופי תורה, שיוצאת אל הפעל ביחודי סגולה, נחלת הכלל היא באמת. כל שאיפת החיים וכל חפץ החיים, הקנן ותשוקותיו, העשיר והפבוד, הממשלה וההתרחבות בישראל, במקור הקדש הם נובעים. על כן המשפטים הם קדש קדשים בישראל, ועל כן הסמיכה, שהיא נושאת שם אלהים עליה, היא כל כך נחוצה לנו, היא כל כך אפייית לתכן לאמנו. והרשעה הזונית הסורית הרגישה בחוש העור שלה את ערך הסגולה הגדולה הזאת וגזרה על הסמיכה, ורבי יהודה בן בבא מסר את נפשו עליה. ופעלת מסירת-הנפש הזאת נשארה, כי העמיקה את תכן החיים האפיים המקודשים של קדש ישראל לד'. משה רבנו עליו השלום, בתפסו אתו את פח המשפט, בתחלת יסודו באמה, העלה את כל ערכי המשפט עד סוף כל הדורות לאותו התכן האלהי שמשפטי ישראל באים אליו, ודרישת אלהים באה יחד עם המשפט והישאל. "כי בא אלי העם לדרש אלהים, פי יהיה להם דבר בא אלי ושפטי בין איש ובין רעהו, והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו". ודרישת-אלהים של המשפט נשארה סגולה ישראלית, שהיא מתגלה באפי האלהי הפולל עולמי עד וזורח בארץ-ישראל, בארץ חבל נחלתו, מקום האורה של סגלת הקדש.

8. המינוח הפקירה את המשפט, תקעה עצמה במדת הרחמים והחסד המקדמה הנוטלת את יסוד העולם והורסתו. ומתוך עקיבת יסוד המשפט מתכנו האלהי תופסת אותה הרשעה היותר מגשמת, ובאה בזהמא לחדר במשפט הפרטי של האישיות היחידית וחודרת היא בהתפשטות גדולה לנפשות העמים, ובזה מתיסד יסוד שונאת לאמים ועמק-רעה של טמאת שפיכת דמים, מבלי להמיש את העל מעל צואר האדם. אמן עיני כל מקרחות להיות נשואות לאור עולם אור ד', אשר יגלה על-ידי משיח אלהי יעקבי, והוא ישפט תבל בצדק ידיו לאמים במישרים".

אזלתאוי וק' א' 13